

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

22 aprilie 2015

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție

în componență

Președinte

Nicolae Gordilă,

Judecători

Iurie Diaconu, Elena Covalenco,

examinînd, în camera de consiliu, fără citarea părților, admisibilitatea în principiu a recursului în anulare împotriva sentinței Judecătoriei Cimișlia din 22 septembrie 2014 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 15 decembrie 2014, declarat de condamnatul

***Manolache Gheorghe Gheorghe**, născut la 18 august 1973, originar și locuitor al s. Ciucur-Mingir, r-nul Cimișlia, cetățean al R. Moldova, fără antecedente penale;*

în instanța de fond:

*Termenul de examinare a cauzei
14 februarie – 22 septembrie 2014,*

în instanța de recurs

ordinar:

31 octombrie – 15 decembrie 2014,

în anulare:

18 martie – 22 aprilie 2015;

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Cimișlia din 22 septembrie 2014, Manolache Gheorghe a fost condamnat în baza art. 264¹ alin. (3) la 210 ore de muncă neremunerată în folosul comunității, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 3 ani.

Instanța a constatat că la 11 decembrie 2013, orele 02¹⁵, Manolache Gheorghe, conducînd automobilul de model „OPEL Corsa” cu n/î CM AM 314 pe str. Barbu Lăutaru, or. Cimișlia, a fost stopat regulamentar de inspectorul de patrulare rutieră al INP a IGP MAI D. Panuș. Fiind suspectat că a consumat băuturi alcoolice i s-a propus de a fi supus testării alcoolscopice cu alcooltestul de model „Drager.8510 RO” și examenului medical pentru colectarea probei de sînge pentru stabilirea stării de ebrietate alcoolice, însă Manolache Gheorghe a refuzat categoric.

Instanța a reținut că vinovăția inculpatului este dovedită prin probele administrate și a încadrat acțiunile lui în baza art. 264¹ alin. (3) Cod penal, ca refuzul, împotrivirea sau eschivarea conducătorului mijlocului de transport de la testarea alcoolscoptică, de la examenul medical în vederea stabilirii stării de ebrietate și a naturii ei sau de la recoltarea probelor biologice în cadrul acestui examen medical.

La stabilirea pedepsei, instanța de judecată a ținut cont de gradul pericolului social al crimei comise, că circumstanțe atenuante și agravante nu au fost stabilite, că inculpatul are doi copii minori la întreținere, că este caracterizat pozitiv, că circumstanțe excepționale n-au fost stabilite, concluzionând că este necesar de a-i aplica inculpatului o pedeapsă sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității, cu aplicarea pedepsei complementare.

2. Inculpatul a declarat recurs ordinar, în care a solicitat casarea sentinței, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care să-i fie stabilită o pedeapsă cu aplicarea art. 79 Cod penal - fără privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport.

Recurentul a indicat că a recunoscut vina, s-a căit sincer de cele întâmplate, are la întreținere doi copii minori și mama în vîrsta de 83 ani, este angajat în calitate de șofer al Primăriei Ciucur-Mingir, r-nul Cimișlia și unica lui sursă de existență este salariul, nu are antecedente penale, acuzatorul de stat a solicitat să fie pedepsit fără privarea de dreptul de a conduce mijloacele de transport și, astfel, corectarea lui este posibilă fără privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport.

Lipsirea de dreptul de a conduce mijloacele de transport ar însemna pierderea locului de muncă, fapt care ar duce la consecințe grave privind existența materială a lui, a mamei, a copiilor, pe care îi educă și întreține singur deoarece este divorțat, fiind stabilit locul de trai al copiilor cu el.

3. Potrivit deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 15 decembrie 2014, recursul a fost respins ca nefondat.

Instanța de recurs a statuat că instanța de fond, la stabilirea pedepsei inculpatului, nu a constatat existența circumstanțelor atenuante și agravante, a luat în considerație gradul pericolului social al crimei comise, faptul că inculpatul are doi copii minori la întreținere, caracteristica pozitivă a acestuia, apreciind că restabilirea echității sociale, corectarea inculpatului și prevenirea de noi infracțiuni vor fi atinse prin aplicarea pedepsei cu muncă neremunerată în folosul comunității pe un termen de 210 ore, cu privarea de dreptul de a conduce mijlocul de transport pe un termen de 3 ani.

Temeiuri de aplicare a prevederilor art. 79 CP în privința inculpatului nu s-au constatat, deoarece circumstanțele la care se referă recurentul au fost luate în considerație la stabilirea pedepsei de către instanța de fond.

Ca excepționale, circumstanțele pot fi considerate atunci când sunt ieșite din comun și țin de personalitatea vinovatului, de starea sănătății, a familiei acestuia aflate în strînsă legătură cu circumstanțele cauzei, legate de scopul, motivele, rolul vinovatului și comportamentul acestuia pînă la săvîrșirea infracțiunii, în timpul și

după săvârșirea infracțiunii, însă nici una din condițiile enunțate mai sus nu s-au regăsit și nu s-au probat în speță.

Mai mult, în prezent infracțiunea prevăzută de art. 264¹ CP se comite cu o frecvență sporită, ceea ce majorează gradul prejudiciabil al acesteia și rezonanța ei socială, iar neaplicarea pedepsei complimentare obligatorii va încuraja celelalte persoane la comiterea de noi infracțiuni și, astfel nu va fi atins scopul pedepsei penale.

4. În virtutea prevederilor art. 466 Cod de procedură penală, hotărârile nominalizate au devenit irevocabile.

5. La 04 februarie 2015, condamnatul a declarat recurs în anulare, în care solicită casarea hotărârilor menționate, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri prin care să-i fie stabilită o pedeapsă cu aplicarea art. 79 Cod penal - fără privarea de dreptul de a conduce mijloace.

Recurentul a invocat că recunoaște că a comis o infracțiune pentru care urmează să fie pedepsit, însă este posibilă corectarea lui fără privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport, din motiv că a recunoscut vina, se căiește sincer de cele întâmplate, are la întreținere doi copii minori și mama în vîrsta de 83 ani, este angajat în calitate de șofer al Primăriei Ciucur-Mingir, r-nul Cimișlia și unica lui sursă de existență este salariul, acuzatorul de stat a solicitat să fie pedepsit fără privarea de dreptul de a conduce mijloacele de transport și este fără antecedente penale.

Lipsirea de dreptul de a conduce mijloacele de transport ar însemna pierderea locului de muncă, fapt care ar duce la consecințe grave privind existența materială a lui, a mamei cu vîrsta înaintată, a copiilor pe care îi educă și întreține singur deoarece este divorțat cu fosta soție, iar locul de trai al copiilor a fost stabilit cu el.

Pedeapsa aplicată este vădit disproporționată față de fapta prejudiciabilă comisă.

6. Examinînd admisibilitatea în principiu a recursului în anulare, pe baza materialului din dosarul cauzei și motivelor invocate, Colegiul penal concluzionează că acesta urmează a fi declarat inadmisibil din următoarele considerente.

Potrivit art. 453 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile irevocabile pot fi atacate cu recurs în anulare în scopul reparării erorilor de drept comise la judecarea cauzei, în cazul în care un viciu fundamental în cadrul procedurii precedente a afectat hotărîrea atacată. Conform art. 6 pct. 44) Cod de procedură penală, viciu fundamental în cadrul procedurii precedente, care a afectat hotărîrea pronunțată, se consideră încălcare esențială a drepturilor și libertăților garantate de Convenția pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, de alte tratate internaționale, de Constituția Republicii Moldova și de alte legi naționale.

Însă, conform art. 453 alin. (2) Cod de procedură penală, recursul în anulare este inadmisibil dacă nu se întemeiază pe motivele prevăzute în articolul 453 Cod de procedură penală. Potrivit art. 455 alin. (2) pct. 7) Cod de procedură penală, cererea de recurs în anulare trebuie să cuprindă conținutul și motivele recursului în

anulare cu menționarea cazurilor prevăzute în art. 453 și cu argumentarea ilegalității hotărârii atacate.

Totodată, în pofida acestor prevederi legale, în recursul vizat nu sunt invocate circumstanțe concrete, considerate a fi un viciu fundamental, cu indicarea normelor legale care prevăd drepturile și libertățile pretinse a fi esențial încălcate, denumirea acestor drepturi și libertăți, esența încălcărilor respective raportată la normele procesual penale și la alte legi naționale, convenții și tratate internaționale, modul și măsura în care încălcările presupuse ar fi afectat hotărârile atacate, astfel încât acestea să obțină natura unui viciu fundamental, capabil să genereze temeiul desființării hotărârii irevocabile atacate, omițându-se completamente argumentarea ilegalității hotărârilor contestate în acest sens și indicarea unor concrete erori de drept la capitolul dat (*pct. 5 din decizie, f.d. 123*).

Rezultă, că recursul în anulare nu întrunește condițiile de conținut prevăzute în articolele specificate, iar instanța de recurs nu este competentă să completeze din oficiu recursul în anulare al condamnatului cu circumstanțe în fapt și în drept, care l-ar justifica.

Or, potrivit art. 24 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța judecătorească nu este organ de urmărire penală, nu se manifestă în favoarea acuzării sau a apărării și nu exprimă alte interese decât interesele legii.

Conform art. 456 alin. (1), 432 alin. (2) pct. 1) Cod de procedură penală, instanța decide inadmisibilitatea recursului în anulare, dacă se constată că acesta nu îndeplinește cerințele legale de conținut.

Prin urmare, dat fiind că recursul de pe rol nu îndeplinește cerințele legale de conținut, el urmează a fi declarat inadmisibil.

10. În conformitate cu art. 456, 431 alin. (2), 432 alin. (1), (2) pct. 1), alin. (3) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

DECIDE :

inadmisibilitatea recursului în anulare declarat de condamnatul Manolache Gheorghe Gheorghe împotriva sentinței Judecătoriei Cimișlia din 22 septembrie 2014 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 15 decembrie 2014, deoarece nu îndeplinește cerințele legale de conținut.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 13 mai 2015.

Președinte

Nicolae Gordilă

Judecători

Iurie Diaconu

Elena Covalenco